

ဘဝနဲ့ လိုချင်မှု

အရှင်ကေလာသ
မတ် ၅၊ ၂၀၁၆။

ဘုန်းဘုန်း ဘုရား .. တပည့်တော် စိတ်ထဲမှာ မရှင်းတာလေး ရှိလို့ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။ တပည့်တော် နားလည်သမျှ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရား အနှစ်ချုပ်ရဲ့ နောက်ဆုံးဟာ သံသရာတွေ မရှည်ရအောင် ဘဝတွေ ထပ်မဖြစ်တဲ့ ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်အောင် အားထုတ်ကြရမယ်ဆိုတော့ သာမန် ပုထုဇဉ်တွေ အိမ်ထောင်ပြု သားသမီး ယူကြတာတွေဟာ ဘုရားစကား နားမထောင်ဘဲ ကိုယ့်ဘဝတင် မကဘဲ နောက်ထပ် ဘဝတွေ တိုးအောင် လုပ်သလို ဖြစ်နေတော့ အဲဒီအတွက် ငရဲမကြီးဘူးလား ဘုရား။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး သားသမီး မယူတဲ့သူ အဲဒီ အပြစ်က လွတ်နိုင်ပါလား သိပါရစေဘုရား။

Raymond Chu

မေးခွန်းနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ လိုချင်မှု မရှိဘဲ ဘဝ ဘယ်လို ရပ်တည်မလဲ ဆိုတာကိုပါ ရိပ်မိသွားအောင် အခြေခံ နားလည်ထားရမယ့် တွေးခေါ်မှုအကြောင်း ရှင်းလင်းချက်တွေကို ဆုံးအောင် သည်းခံပြီး ဦးစွာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖတ်စေချင်တယ် ..

ဘဝဖြစ်စဉ်

ဘဝဆိုတာ မရပ်နားတဲ့ ဖြစ်စဉ်ပါပဲ။ ဗုဒ္ဓဝါဒ ယုံကြည်မှုက ဒီလိုပါ .. အားကောင်းတဲ့ မျက်မှောက် လုပ်ဆောင်ချက် အကောင်း အဆိုး အားလုံးဟာ ပြုလုပ်သူရဲ့ စိတ်ဖြစ်စဉ်မှာ အလိုလို စုပုံနေတယ်။ သင်ကလိ သမျှကို ကွန်ပျူတာ မှတ်ဉာဏ်က အလိုလို စုထားသလိုပေါ့။ အဲဒီ စိတ်ဖြစ်စဉ်ထဲက စုဆောင်းမှုတွေဟာ ဘဝဖြစ်စဉ် ရပ်တံ့မသွားဖို့ တွန်းပို့တဲ့ စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်သွားတယ်။ ယခု သင့်ဘဝ အခြေအနေဟာ သင့်ရဲ့ ယခု အကောင်းအဆိုး အားထုတ်မှုအပြင် ယခင် စုဆောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်တဲ့ စွမ်းအင်ရဲ့ တွန်းပို့မှုနဲ့လည်း မကင်းဘူး။ ယခု သင်စု ပြီးသမျှတွေလည်း သင့်ကို အဆိုးမဲ့ စကြဝဠာအတွင်း လွင့်ဖျောစေမယ့် စွမ်းအင် တွေပါပဲ။ ဒီလို ဖြစ်နေတာဟာ ဗြဟ္မာ ဘုရား နတ် သိကြားတွေ ဖန်ဆင်းလို့ မဟုတ်။ သဘာဝဖြစ်စဉ်အရ သူ့အလိုလို ဖြစ်နေတာ။ စွမ်းအင် တစ်ခုကြောင့် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တွေ ဦးတည်ရာဘက်သို့ မရပ်မစဲ လည်နေသလို ပေါ့။ မဟာဂလက်ဆီရဲ့ အစကိုပင် မသိနိုင်ဘူးလို့ သိပ္ပံဆရာတို့ ဆိုတယ်။ မဟာစကြဝဠာ အတွင်းရှိ သတ္တဝါတွေက အဲဒီထက် များစွာ နက်ရှိုင်းလွန်းတဲ့ ဘဝဖြစ်စဉ်ရဲ့ အစကို သိဖို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

အဲဒီ သဘာဝ နိယာမအတိုင်း သတ္တဝါတွေဟာ ကိုယ်တိုင် စုဆောင်းပြီး သတ္တိ ခြားနားတဲ့ စွမ်းအင်ရဲ့ တွန်းပို့မှုကြောင့် ဘဝဖြစ်စဉ် အတွင်းမှာ မရပ်မနား ဖြစ်နေကြရတယ်။ ဒါကြောင့် မိဘ သားသမီး ဆိုတာ တွေဟာ အပြင်ပန်းအရ သူ့ကြောင့် သို့မဟုတ် ကိုယ့်ကြောင့် ဖြစ်လာတာလို့ ထင်ရပေမယ့် အမှန်က သူတို့ ကိုယ်တို့ မရှိလည်း ကိုယ်တို့ သူတို့က တစ်နေရာမှာ ဖြစ်ကို ဖြစ်မှာပဲ။ အခု သူတို့က ကိုယ့်ရဲ့ မိဘ သို့မဟုတ် သား သမီး၊ နောင်တစ်ချိန်မှာ ပြောင်းပြန် ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်၊ ဖြစ်ချင်မှလည်း ဖြစ်တော့မယ်။

အမှန်တရား

မငြင်းနိုင်တဲ့ အရာဟာ အမှန်တရားပဲ။ ဘဝရဲ့ မည်သည့် အခြေအနေမှာ မဆို ဆင်းရဲခြင်း (ဥပမာ၊ အိုနာသေ ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ် .. စသည်) ရှိကို ရှိတယ်။ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းရင် သင်ဟာ ပုံမှန် မဟုတ်၊ သို့တည်း မဟုတ် အစွဲအလမ်း တစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်မယ်။ သူလိုကိုယ်လို အများစုဟာ သယာစရာတွေကို တပ်မက်လွန်းခြင်းနဲ့ မသိမှု လွှမ်းမိုးနေခြင်းတို့ကြောင့် (မြေးမလေးရဲ့ လက်ကို ကိုင်ပြီး ပြုံးပြုံးကြီး သေမယ် လို့ ဆိုသည်ထိ) အမှန်ရှိနေတဲ့ ဆင်းရဲ သဘာဝကို မျက်ကွယ် ပြုလိုကြတယ်။ ကိုယ်တိုင် မကြုံသေးသရွေ့ ကိုယ်နဲ့ အဝေး ကြီးလို့ လည်း ထင်နေတတ်တယ်။ ဆင်းရဲဟာ ပြင်ပရှိ အကြောင်း တရားကြောင့် ဖြစ်တာ မဟုတ်။ လိုချင်စရာတွေကို တပ်မက်ခြင်း ဦးဆောင်တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်တွင်း အခြေခံကြောင့် ဖြစ်တာ။ ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်းသည် ကိုယ်တွင်းမှာ ရှိသလို ဆင်းရဲရဲ့ အဆိုးလည်း ကိုယ်တွင်းမှာပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီ အဆိုးကို သိဖို့ ဆိုရင် ကိုယ်ကျင့်တရား၊ စိတ်တည်ငြိမ်မှုနဲ့ အသိပညာတွေ ရင့်ကျက်အောင် ကိုယ်တိုင် ကျင့်ရမယ်။ ဆို ခဲ့ပြီး အချက်တွေကို ငြင်းပယ်ဖို့ လက်ခံနိုင်လောက်တဲ့ ယုတ္တိ သင့်မှာ ရှိရဲ့လား။

နားလည်မှု (၁)

အထက်ပါ ဖော်ပြချက် နှစ်ရပ်ကို ပြန်ချုပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဝါဒရဲ့ သတ္တလောက အပေါ် တွေးခေါ် မြော်မြင်ပုံကို ဆင်ခြင် ကြည့်ရင် ‘လိုချင်လို့ လုပ်မိရာက အလိုလို စုပုံသွားတဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် ဘဝဖြစ်စဉ် အနိမ့်အမြင့်တွေ ဆက် ဖြစ်နေရတယ်။ ဘဝရှိရင် ဆင်းရဲ ရှိတယ်။ ဘဝမှာ “ဆင်းရဲ” ရှိနေတာကို မငြင်းနိုင်ဘူး။ အဲဒီ အမှန်ရှိတဲ့ ဆင်းရဲကို ထိုးထွင်းသိ ပညာနဲ့ ကောင်းစွာ သိမှ ဆင်းရဲရဲ့ အကြောင်းကို ပယ်ပြီး ဆင်းရဲမဲ့ခြင်းကို ရနိုင်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ပွားများလိုစိတ် ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲကို မသိရင် သိလျက်နဲ့ မသိစိတ်နဲ့ ဖုံးကွယ်နေရင် အဲဒီ ကျင့်စဉ်ကို စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘူး။ ဆင်းရဲ မဲ့ချင်ရင်တော့ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို မောင်းနှင်တဲ့ စွမ်းအင်ကို မစုမိအောင် လုပ်ဆောင်ချက်တွေရဲ့ လက်သည် ဖြစ်တဲ့ “လိုချင်မှု” ကို ကိုယ်တွင်းက ထုတ်ပစ်ရမယ်’ လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ .. လိုချင်မှု မရှိဘဲ လူ့ဘဝ ဘယ်လို ရပ်တည်မလဲ။ အထူးသဖြင့် လောဘတကြီး ရှာဖွေရတဲ့ အရင်းရှင်စနစ် လွှမ်းမိုးတဲ့ လူနေမှု စနစ်အတွင်းမှာ လိုချင်မှု မရှိရင် ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ဆိုသူတွေ ရှိ တယ်။ တစ်ခါသော် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန် တစ်ယောက်က ‘ကျနော်က နတ်ပြည်လည်း မတက်ချင်ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်လည်း မရောက်ချင်ဘူး၊ လောလောဆယ် ထမင်းဖို့ တရားကိုပဲ ဟောပါ’ တဲ့။ အဲဒီလို ‘ဖိုးတာ’ တွေ မြတ်ဗုဒ္ဓ လက်ထက်ကလည်း ရှိဖူးတယ်၊ ဆက်ဖတ်ကြည့် ..

နားလည်မှု (၂)

သာဝတ္ထိမြို့ကို နန်းစိုက်မြို့တော်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ ကောသလတိုင်းမှာ ဝေဠုဒါရေယျရွာဆိုတာ ရှိ တယ်။ အဲဒီ ရွာသားတွေ မြတ်ဗုဒ္ဓကို လျှောက်ပုံက ‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကို အိမ်ထောင်သည် ဘဝနဲ့ ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို ခံစားပြီး သုဂတိဘဝကို ရောက်ကြောင်း တရားကို ဟောကြားပါ’ တဲ့။ ဒီရွာမှာ ခေတ်ဟောင်း ‘ဖိုးတာ’ တွေ အများစု နေတာ ဖြစ်မယ်။ ဒီတော့ မြတ်ဗုဒ္ဓက ‘ကိုယ့်လူတို့ .. သုဂတိကို မလို ချင်ကြနဲ့၊ သံသရာ ရှည်တာ မကောင်းဘူး၊ လိုချင်မှုကို ပယ်သတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုပဲ သွား’ လို့ မဟောပါဘူး။ သူတို့ လိုချင်သလို ဖြစ်နိုင်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကိုပဲ ဟောတော်မူပါတယ်။ ဒါကို ထောက်ရင် မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ လောက သား တစ်ယောက်ရဲ့ အဆင့်နဲ့ ကိုက်ညီအောင်ပဲ တရားကို ဟောတော်မူတယ်လို့ နားလည်လိုက်ပါ။ (အဲဒီ ကျင့်စဉ် ၉-ပါး အချုပ်ကိုတော့ ဓမ္မအမေးအဖြေများ ပေါင်းချုပ်၊ အမှတ်-၃၊ စာ-၁၄၇၃ မှာ ဆက်လက်ပြီး ဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ဘဝကောင်းကိုပဲ ရောက်ချင်ရင် ဖြစ်စေ၊ စိတ်ရောဂါကုဆရာ ပြောသလို ‘လက်ရှိ ထမင်း ဝဖို့’ကိုပဲ လိုချင်ရင် ဖြစ်စေ သင့်သဘောပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘဝဖြစ်စဉ်ထဲမှာ အမှန်ရှိတဲ့ ဆင်းရဲကတော့ သင်ကို လက်ကမ်း ကြိုနေလိမ့်မယ်။ သင့်ကိုယ်သင် အရက်ကျေးကျွန် အဖြစ်မခံရင်၊ အဆိုးစီရင်တဲ့ အထိ မဖြစ်ရင် သင် ကံကောင်းပါသေးတယ်။ ဒါ့အပြင် ‘ဘဝ ကောင်းဖို့’ သို့မဟုတ် ‘ထမင်းဝဖို့’ သင့်မှာ စွမ်းအင်ကောင်း ရှိ ရမှာ ဖြစ်လို့ ကိုယ်နှုတ် စိတ်ကို စည်းကမ်း သတ်မှတ်ပြီး မတရားတဲ့ လိုချင်မှုကို ထိန်းထားနိုင်ရင် သင် မဆိုးပါဘူး။ မြတ်ဗုဒ္ဓ လက်ထက်က ဝိသာခါ အနာထပိဏ်တို့ဟာ မှန်သော အသက် မွေးမှုနဲ့ စီးပွားရှာရင်း လိုချင်မှုနဲ့ နေထိုင်သွားကြသူတွေပါ။

စဉ်းစားမယ်

အခု မေးခွန်း စဉ်းစားကြည့်မယ် .. ‘မြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ တရား အနှစ်ချုပ်’ဆိုတာကို နားလည်မှု မှန်သွား အောင် ‘ယခု အဆိုး လုပ်ဆောင်ချက်တွေ အားနည်းဖို့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး အပြုအမူကို ထိန်းစောင့်ရမယ်၊ အကောင်း လုပ်ဆောင်ချက်တွေ အားကောင်းအောင် ကြိုးစားရမယ်၊ အဲဒီ နှစ်ချက် အခြေခံနဲ့ စိတ် တည်ငြိမ် မှုမှသည် အသိပညာ ပွင့်လင်းအောင် လုပ်ရမယ်’လို့ ပြင်မှတ်လိုက်။ ဒီဗုဒ္ဓကျင့်စဉ် အခြေခံနဲ့ပဲ အရင်းရှင်စနစ် ထွန်းကားတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာ အောင်မြင်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေ ကော်ပိုရေး ရှင်းတွေတောင် ထူထောင်နိုင်ကြောင်း ယခုအခါ ပညာရှင်တို့ သုတေသန စာတမ်းတွေ ရေးနေကြတယ်။

‘နောက်ဆုံး’ဆိုတာကို ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့ရဲ့ နောက်ဆုံး ပန်းတိုင်လို့ ဆိုလိုရင် .. ဟုတ်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ပါပဲ။ နိဗ္ဗာန် ကို ‘နိဗ္ဗာန (နိဗ္ဗာန်) = နိဝါန = ဝါနလို့ခေါ်တဲ့ တပ်မက်မှု မရှိခြင်း’လို့ အဘိဓမ္မာ ကျမ်းတွေမှာ အဓိပ္ပာယ် ပွင့်တယ်။ ဖော်ပြပါ ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ပြီး အသိဉာဏ် ပွင့်လင်းသွားရင် အဲဒီ နိဗ္ဗာန်ရဲ့ သဘာဝကို သိနိုင်တယ်။ ပွင့်လင်း အသိဉာဏ် မရှိရင် နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်လည်း ပိန်းပိတ်နေအုံးမှာပဲ။

ငရဲ မကြီး

လက်ထပ်တော့မယ့် မိန်းကလေးတွေရဲ့ ကျင့်ဝတ်ကိုတောင် မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောတော်မူထားတာ ရှိလို့ အိမ်ထောင် ပြုတာ ငရဲ မကြီးပါဘူး။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ဆိုမှဖြင့် သားသမီးလည်း ရကံ ရှိရင် ရမှာပေါ့။ သားသမီး ယူရုံနဲ့ လည်း ငရဲနဲ့ အဝေးကြီးပါ။ ဗုဒ္ဓဝါဒ ဒဿနအရ သင်ရတဲ့ သားသမီးတွေဟာ ‘သူ့ဘဝကို သူကိုယ်တိုင် ဖန် ဆင်းခဲ့တာ။ သင်နဲ့က တိုက်ဆိုင်လို့ ဆိုမိသွားတဲ့ သဘောပဲ ရှိတယ်။ ဥတုရာသီ ပတ်ဝန်းကျင် ရုန်းကန် လှုပ် ရှားမှု စသည်ကြောင့် မတူတဲ့ DNA တွေ အမှတ်မထင် ပေါင်းဆုံမိ သလိုပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ယခု သင်နဲ့ တိုက် ရိုက် ပတ်သက်နေလို့ သူတို့ကို ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ဖို့ သင့်မှာ တာဝန်ရှိကြောင်း ဗုဒ္ဓဝါဒက ဆုံးမတယ်။ အင်း .. အိမ်ထောင်ပြုပြီး သားသမီး မယူသူ အနေနဲ့ မယူနည်း မမှန်ရင် အပြစ် ရှိတယ်၊ မရလို့ မယူတာ ဆိုတော့ အပြစ် မရှိဘူး’လို့ ခြွင်းချက်နဲ့ နားလည်ပါ။

‘နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်အောင် အားထုတ်ကြရမယ်’လို့ ဟောတာ မှန်တယ်။ နိဗ္ဗာန်အတွက်တော့ လိုချင်မှုကို ပယ်သတ်ပြီး အသိဉာဏ်ပွင့်အောင် လုပ်ကို လုပ်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် ‘အမြင်မှန် အတွေးမှန် စကားမှန် အလုပ် မှန် သက်မွေးမှုအမှန် လုံ့လပြုမှုအမှန် အောက်မေ့မှုအမှန် စိတ်တည်ငြိမ်မှုအမှန်’လို့ အင်္ဂါရှစ် ရပ်ရှိတဲ့ ကျင့် စဉ်ကို ကျင့်ရင်း သင့်ရဲ့ ရွေးချယ်မှုနဲ့ ဒီဘဝ သို့မဟုတ် ဘဝဖြစ်စဉ်အတွင်း စွမ်းအင်ကောင်းတွေကို စုဆောင်း ခွင့်လည်း ရှိတာပဲ။ ရိပ်မိလောက်ပါပြီ။ အောင်မြင်ပါစေ .. □